

De Christengemeenschap

Beweging tot religieuze vernieuwing

Digitale Nieuwsbrief

Mei-juni 2016

Ten geleide

Dit is de tweede digitale nieuwsbrief die wordt uitgebracht door De Christengemeenschap. In deze brief treft u aankondigingen, mededelingen en, in de bijlage, een verslag van een gesprek in de gemeente Alkmaar. Mogelijk is dit voor anderen een inspiratie.

De nieuwsbrief verschijnt vier maal per jaar. De volgende data voor het *inleveren van kopij* zijn: **10 september en 5 december.**

Uw ervaringen en opmerkingen zijn welkom op secretariaat@christengemeenschap.nl

Als u de nieuwsbrief niet meer wilt ontvangen, kunt u dat ook via dit adres melden

Namens het landelijk bestuur,

Ellis Booi (secretaris).

De nieuwsbrief is ook te downloaden vanaf de website van De Christengemeenschap

Aankondigingen

Conflictbemiddeling

Sinds enige tijd zijn er binnen de Christengemeenschap mensen die zich beschikbaar stellen om te helpen bij het oplossen van conflicten. Samen vormen ze het netwerk conflictbemiddeling. De groep komt tweemaal per jaar bijeen om ervaringen te bespreken en van elkaar te leren. Conflictbemiddeling is op zijn plaats als er een conflict is dat de betrokkenen partijen niet op eigen kracht kunnen oplossen, maar dat ze wel graag willen oplossen. De ervaring leert dat conflicten binnen onze gemeenschap vaak verwaarloosd worden, ze mogen eigenlijk niet bestaan en worden niet echt opgelost. Het gaat vaak helemaal niet om zulke grote dingen, maar toch kan teleurstelling en verdriet er toe leiden dat iemand afstand neemt van de gemeente, minder vaak komt, of zelfs helemaal verdwijnt. Een vraag om bemiddeling kan worden gesteld aan het landelijk secretariaat, of aan Ellis Booi, lid van het landelijk bestuur.

secretariaat@christengemeenschap.nl 070 – 345 1506

booi.ellis@gmail.com 036- 53 641 98

Wilt u in uw gemeente het onderwerp conflicten en hoe ermee om te gaan eens op de agenda zetten, dan is Johannes Luijken, geestelijke te Meppel, graag bereid om – samen met een van de bemiddelaars – hierover met u te komen spreken.

Zie ook het artikel in de bijlagen van Johan Hoet.

Zomertweedaagse in Driebergen

Op donderdag 25 en vrijdag 26 augustus wordt dit jaar in de Pauluskerk een Zomertweedaagse georganiseerd.

Het thema zal zijn: 'Het leven van en met bijen'.

De dagen beginnen met de mensenwijdingsdienst om 8.30 uur. Daarna is er muziek, een inleiding en kunstzinnige verwerking, een gesprek en een bezoek aan een bijenschans.

De dagen worden afgerond met een dagsluiting.

Een uitgewerkt programma verschijnt begin juni op het mededelingenbord bij de ingang van de kerk en via een folder. De kosten bedragen €65,- inclusief lunch, koffie/thee en materiaal.

Er kunnen maximaal 25 personen aan de Zomertweedaagse meedoen. U kunt zich opgeven door storting van het bedrag op bankrekening NL72 ABNA 0485 8758 53 t.n.v. De Christengemeenschap Programmacommissie, te Driebergen, onder vermelding van:

“Zomertweedaagse”.

Het mannelijke en vrouwelijke in de mens

De internationale werkgroep 'Gleichgeschlechtlich Liebende in der Christengemeinschaft' organiseert voor ieder die hierin is geïnteresseerd een weekend bijeenkomst van vrijdag 27 mei t/m zondag 29 mei 2016 in de kerk van de gemeente Stuttgart Mitte, Werfmershalde 19, 70190 Stuttgart. Het thema is ditmaal 'Mit dem Herzen verstehen: Männliches und Weibliches im Menschen', begeleid door de geestelijken Pablo Corman (Lima, Peru), Craig Wiggins (San Francisco, USA) en Ingo Möller (Winterbach, Duitsland). Op zaterdagavond is er om 19.30 uur een openbare voordracht (dus ook voor wie niet aan de bijeenkomst deelneemt) over het thema door Stephan Meyer, lid van de Kring van Zeven, de leiding van de priesterkring.

Aanmelden, programma en verdere informatie via Nail el Arif, e-mail nail.arif@posteo.de, tel. 0049 7661 988 999.

Michaëlbijeenkomst op 30 sept, 1 en 2 oktober

Den Bosch hoort in principe nog net tot de gemeente Eindhoven. In dit Jeroen Bosch jaar zal het thema van de Michaëlbijeenkomst dan ook 'Jeroen Bosch' zijn. Zijn apocalyptische werk past in de Michaëltijd tot Advent, wat tot uitdrukking komt in de perikopen van oktober en november, die bijna alle uit de Apocalypse van Johannes komen.

De Michaëlbijeenkomst begint op vrijdagavond 30 september met een lezing door Lisette Buisman over de beeldtaal van Jeroen Bosch. Verdere informatie volgt t.z.t.

**Vooraankondiging:
Zaterdag 8 oktober 2016
Landelijke ontmoetingsdag voor leden en
belangstellenden**

Het thema is: 90 jaar Christengemeenschap, vernieuwing van de impuls.

Het programma wordt t.z.t. bekendgemaakt, onder andere via een extra editie van deze Nieuwsbrief

2

Bijzondere uitgave Museum Boijmans van Beuningen

In juni zal een boek uitkomen over de oud-directeur C. Ebbinge Wubben. In het persbericht dat het museum hierover laat verschijnen valt het volgende te lezen:

‘Kunsthistoricus Patricia van Ulzen legt het beleid van Ebbinge Wubben onder de loep in deze nieuwe uitgave van Boijmans Studies. Wie was deze bescheiden man die zo wars was van eerbetonen dat hij zelfs bij zijn afscheid in 1978 liever de gemiste kansen memoreerde dan de hoogtepunten? Eén van zijn belangrijke wapenfeiten was de stille diplomatie die voorafging aan de schenking waaraan het museum zijn huidige naam te danken heeft: het verwerven van de privéverzameling van ondernemer Daniël George van Beuningen.

Minder bekend was dat Ebbinge Wubben na het vroegtijdig overlijden van zijn vrouw in 1966 troost zocht bij haar kerk, De Christengemeenschap. De belangrijke rol van het geloof in zijn leven én werk werd voor veel kennissen en relaties uit de kunstwereld pas duidelijk tijdens zijn uitvaartdienst in 2014 in de kerk van De Christengemeenschap aan de Lumeijstraat in Rotterdam.’

J.C. Ebbinge Wubben Museumdirecteur met een missie, 1945-1978 verschijnt op 18 juni en is uitgave nummer 12 in de Boijmans Studies en is verkrijgbaar in de museumshop, of via webshop.boijmans.nl.

Ziekte en betekenisgeving

Digitale Nieuwsbrief van De Christengemeenschap 2016-02 (mei-juni)

Een cyclus van 4 lezingen in de Rafaelkerk in Zeist (najaar 2016)

De moderne geneeskunde vermag veel. Ze heeft een overvloed aan geneesmiddelen tot haar beschikking en kan heel exacte diagnoses stellen. Om dit te bereiken heeft ze wel de oorzaken van ziektes buiten de mens moeten plaatsen en ziekteverschijnselen vanuit het model van de statistiek moeten benaderen. De betekenis van ziekte voor het individu dreigt daarmee hoogstens een bijverschijnsel te worden of zelfs geheel uit het zicht te verdwijnen. Kan het ook anders?

In deze lezingencyclus gaan we aan de slag met de begrippen ziekte en gezondheid. Wat bedoelen we daarmee eigenlijk? Hoe kan ziekte verbonden worden met leven? Voorts onderzoeken we in hoeverre de dood ook bij het leven kan horen en hoe ontwikkeling mogelijk is bij een ziekte als dementie. Tot slot onderzoeken we hoe ziekte samenhangt met het karma, zowel het karma uit het verleden als dat van de toekomst.

Lezingen:

27 september Machteld Huber: “Naar een nieuwe definitie van gezondheid”

11 oktober Hans van Delden: “Sterven, onderdeel van het leven”

25 oktober Paul Schmitz: “Dementie als ontwikkelingsweg”

8 november Jaap van de Weg: “Ziekte vanuit het perspectief van karma”

De sprekers:

Machteld Huber: arts-onderzoeker en oprichter Institute for Positive Health

Hans van Delden: hoogleraar medische ethiek, UMC Utrecht

Paul Schmitz: specialist ouderengeneeskunde, stichting de Warande, Zeist

Jaap van de Weg: consultatief arts voor psychosomatiek en karmavragen, Zeist

Aanvang van de lezingen is om 20.00 uur in de Rafaelkerk in Zeist (Van Tetslaan 4). Vrijwillige bijdrage. Aanmelding niet nodig.

Rotterdam, 25 juni Zaterdagavond Lezing Bastiaan Baan 19.30 uur “Sporen van Christus in Amerika”

De oudste sporen van de werkzaamheid van Christus in Amerika zijn te vinden bij Indianenstammen: ‘Wij kenden de Christus al voordat de blanken kwamen.’ Door heel Amerika, van het hoge noorden tot diep in het zuiden van Zuid-Amerika, leeft onder de oorspronkelijke bevolking de overlevering van ‘De Heer van Wind en Water’, die lang voor de komst van de eerste blanken als Verlosser en Heler optrad. De legenden spreken tevens over zijn Wederkomst.

In deze lezing geeft Bastiaan Baan verslag van deze weinig bekende stroming, die tot op de dag van vandaag bij Indianen in Noord- en Zuid-Amerika voortleeft. Bastiaan werkt sinds drie jaar als seminary director aan de priesteropleiding van de Christengemeenschap in Noord-Amerika.

Rotterdam, 26 juni Bastiaan Baan vertelt over het Seminary in Spring Valley 12.00 uur

Na de mensenwijdingsdienst op zondag 26 juni, die in het Amerikaans zal worden gehouden, zal Bastiaan Baan iets vertellen over het seminarie in Noord Amerika, *The Seminary of the Christian Community* in Spring Valley bij New York.

Eindhoven, Vincent van Gogh, een Johannesmens

Voor deze Johanneszondag zijn we graag ingegaan op het aanbod van Willemien Ferman-van Klaveren en Rense Kuil om een bijdrage te verzorgen over Vincent van Gogh.

Willemien schrijft hierover: ‘*Met Rense Kuil heb ik me een tijd verdiept in de biografieën van de broers Vincent en Theo van Gogh. Rense heeft gitaarmuziek gesprokkeld en ik heb boek-delen, brief-delen en werken gesprokkeld. Voor mij is Vincent van Gogh een Johannesmens.*’

Vrije bijdrage

Met Willemien Ferman-van Klaveren en Rense Kuil

Michaëlkerk, 26 juni, 11.00 uur

Diverse mededelingen

Wisseling geestelijke gemeente Zeeland

Na vele jaren heeft Ignaz Stegeman afscheid genomen van de gemeente Zeeland. Hij verzorgde de gemeente Zeeland vanuit Rotterdam. Zijn taak wordt overgenomen door Hilde Cauwenbergh, die deze taak op zich neemt vanuit de gemeente Antwerpen.

Samenvatting van de vergadering van de landelijke raad van 6 februari jl.

De vergadering van de landelijke raad werd gehouden in Arnhem. Tijdens de vergadering werd het jaarverslag 2015 van de Raad goedgekeurd en werd kennisgenomen van het werkplan 2016 van het landelijk bestuur. Ook werd gesproken over de eerste digitale nieuwsbrief die onlangs is uitgekomen. Iedere keer spreekt de raad ook over de versterking van De Christengemeenschap zowel naar binnen als naar buiten. Dit zijn inspirerende gesprekken.

Het landelijk bestuur meldde dat in het vroege voorjaar de nieuwe vertaling an het Nieuwe testament verschijnt en dat van 3 tot en met 7 augustus een internationale conferentie voor kerkmuziek in De Christengemeenschap wordt gehouden.

De volgende vergadering wordt gehouden op 4 juni in Groningen

Bijlagen

door wrijving ontstaat warmte

Overall waar mensen samen komen of samen leven, zijn de meningsverschillen ook aanwezig. En dan is het de kunst om via het gesprek tot een vruchtbaar samenwerken te komen. Maar wat als meningsverschillen tot conflicten groeien? Dat kennen we maar al te goed. Moeten we er naar streven om conflicten te vermijden? Of kunnen we conflicten ook als groeimogelijkheden zien? Wie zei het ook alweer dat groei enkel mogelijk is als er conflicten optreden en dan doorworsteld worden?

Door conflicten te vermijden, weg te sussen of uit de weg te gaan, komt ontwikkeling tot stilstand. Enkel conflicten scheppen de mogelijkheden om verder te ontwikkelen. Vandaar de oproepende titel: door wrijving ontstaat warmte, zielenwarmte.

Maar wij zijn natuurlijk mensen en vaak lukt het ons niet om een conflict op een gezonde manier zijn werk te laten doen. Wat is er dan op tegen om hulp van buitenaf te vragen?

Ook in de Christengemeenschap kennen we kleine en grotere conflicten. En vaak denken we dat het conflict opgelost is als de desbetreffende persoon zich – al dan niet met woede of spijt – teruggetrokken heeft. Dan is wel het symptoom verdwenen (niet altijd) maar de eigenlijke oplossing is dan niet gevonden. Het landelijk bestuur heeft gemeend een bemiddelingsdienst in het leven te roepen. Na een rondvraag in de gemeenten zijn een aantal mensen bereid gevonden om als bemiddelaars te willen optreden bij oplopende meningsverschillen. U kan dan op hen beroep doen. Hoe gaat dit te werk? Indien u betrokken bent bij een uit de hand lopend meningsverschil, kan u een vraag stellen aan het landelijk secretariaat om een bemiddelaar te sturen. Wel moet er op voorhand overeengekomen zijn dat ieder bereid is om een bemiddeling aan te gaan en de eventuele kosten samen te betalen. De bemiddelaar is een vrijwilliger die zijn diensten gratis aanbiedt, maar hij of zij mag wel eventuele reiskosten in rekening brengen. Iedere bemiddelaar heeft zijn eigen werkwijze en zal die op voorhand met jullie bespreken. De bemiddelaar neemt zelf niet deel aan het gesprek, hij of zij zal géén oplossingen aanbieden, dat is jullie eigen werk. Zij of hij let alleen hoe het gesprek of gesprekken verlopen. Hij of zij zal ook vragen om al het besprokene respectvol en discreet te behandelen, dus niet naar buiten brengen en geen roddelpraatjes nadien.

Een vraag om bemiddeling kan worden gesteld aan:

- het landelijk secretariaat: secretariaat@christengemeenschap.nl 0031 70 345 1506
- of aan Ellis Booi, lid van het landelijk bestuur: booi.ellis@gamil.com 0031 36 53 641 90

Als u het onderwerp conflicten een voordracht of samenspraak in uw gemeente wilt dan zijn Johannes Luiken (geestelijke te Meppel) samen met één van de bemiddelaars hierover met u te spreken.

Johan Hoet

In de gemeente Alkmaar heeft men een discussiebijlage gemaakt over de wijze waarop men bepaalt wat men aan de kerk bijdraagt. In deze bijlage vindt u een weerslag.

'Kun jij iets schrijven over de manier waarop jij bepaalt wat je aan de kerk bijdraagt?'

Voorwoord van Martje Klok

Het is al een beetje een traditie geworden dat het bestuur van de gemeente Alkmaar, ter gelegenheid van de algemene ledenvergadering in het voorjaar, een aantal gemeenteleden vraagt iets te schrijven over een bepaald onderwerp. Dergelijke persoonlijke inbreng van gemeenteleden wordt erg gewaardeerd en scheidt, zo blijkt, een goede ruimte om met elkaar in gesprek te komen.

Het gesprek over onze financiële bijdrage ontwikkelt zich langzaam maar zeker. Wel lijken we schuw en overgevoelig naar elkaar te zijn zodra het over geld gaat. Op één van de laatste gesprekken hierover met gemeenteleden zei iemand: "Het gesprek over geld loopt zo stroef omdat ons ik in onze portemonnee zit!". Dat heeft mij aan het denken gezet. Met de inhoud van ieders portemonnee is dus op z'n minst een belangrijk stuk van onze identiteit verbonden en dat geven we niet gemakkelijk prijs!

Ik heb dan ook een tijd gearzeld of ik mensen de volgende vraag zou voorleggen:

"Kun jij iets schrijven over de manier waarop jij bepaalt wat je aan de kerk bijdraagt? Ik stel me daarbij niet voor dat je schrijft hoeveel en wat en hoe vaak je betaalt maar meer: Welke overwegingen bepalen de hoogte van je bijdrage? Wat zijn je gedachten bij het bepalen van wat je de kerk gaat betalen? Wat heb je aan de informatie die je krijgt van de penningmeester? Hoe speelt het verleden mee? Wat zou mogelijk een nieuwe stap voor je in de toekomst kunnen zijn wat betreft de bijdrage aan de kerk? Dit zijn een aantal vragen om je een idee te geven, maar voel je vrij om zelf een ingang te nemen".

5

Ik ben onder de indruk van de verrassende, moedige en heldere toelichtingen die ik gekregen heb. Ik verwacht ervan dat ze ons verder helpen in het voortdurende proces om ook het onderwerp "geld" te leren inbedden in onze gemeenschapsvorming.

Femina Sieverts:

Jaren en jaren geleden, ik was nog geen lid, volgde ik de diensten van de Christengemeenschap. Uit eigen vrije wil. Na de dienst werd ons koffie aangeboden.

Voor weinig of geen geld. Volgens mij is de koffie nog even duur, namelijk € 0,50 (per kopje). Het was voor mij een heel open gebeuren. Aan veel activiteiten die er waren mocht ik, als belangstellende, meedoen. Het werd steeds meer. Op een gegeven moment werd ik mij ervan bewust dat de echte leden een x bedrag per maand aan de kerk afstonden. Aha, dat was een andere zaak. De dingen waar ik al aan mee deed waren door een ander bedacht. Maar nu, een bedrag afstaan aan het grotere geheel, dat moest ikzelf beslissen. Ik had er niet veel tijd voor nodig om tot een, voor mij, tevreden oordeel te komen.

Ik was geen lid, maar vond het niet meer dan redelijk om per maand €20 af te staan aan de Christengemeenschap. Dat heb ik volgehouden tot het moment dat ik lid werd in 1989, 27 april, de verjaardag van mijn jongste zoon.

Als mijn geheugen mij niet in de steek heeft gelaten, begon ik de 20 euro te verhogen naar 60 euro. Daarna werd het jarenlang 70 euro. En op de vraag van onze penningmeester of een ieder elke maand 5 euro meer zou kunnen/willen betalen, heb ik daar gehoor aan gegeven.

Wel moet ik zeggen: niet alleen het huishoudboekje van de Lukas kerk moet kloppen, óók mijn eigen huishoudboekje mag niet in het rood komen te staan. Daarom zal er van mijn kant geen extra verhoging meer inzitten.

De openheid over de door mij genoemde bedragen hebben te maken dat ik vind dat een dienst een wederdienst verdient. Gulheid naar vermogen is hier volgens mij op z'n plaats!!

De Christengemeenschap voelt als een tweede huid. Ik kan er in- en uitademen, tot rust komen. En, heel belangrijk, ik mag meewerken aan een fundament waarop volgende generaties weer verder kunnen. Een stevig fundament waar liefde, vrede en gelijkwaardigheid zorgen voor een beginnetje van het 1000-jarige vrede tijdperk???

En dáár is o.a. de Christengemeenschap beslist voor nodig

De Vrede zij met U

Peter Rosenbrand:

Een interessante vraag van het bestuur om daar iets over te schrijven. Sinds mijn lidmaatschap van de Christengemeenschap ben ik penningmeester geweest en ben geconfronteerd met deze vraag op alle niveaus. Eerst de leden en belangstellenden die graag een richtlijn willen, dan de penningmeesters van de gemeenten die daar een uitgebreide discussie aan hebben gewijd, maar ook internationaal is hier een discussie over. Naarmate de afstand groter wordt tot de vraag (dus wat geeft de regio aan de Foundation, dit is het bestuur van de Christengemeenschap wereldwijd) kun je het antwoord ook abstracter maken. Een mindere bijdrage van de ene regio heeft niet direct grote consequenties.

Onze bijdrage aan de Foundation wordt bepaald door het Landelijk Bestuur, die dit weer doet in overleg met de penningmeesters van de gemeenten die weer moeten zien hoe de leden en belangstellenden in de gemeenten bijdragen. Dat lijkt een getrapte verantwoordelijkheid, maar het antwoord is eigenlijk op alle niveaus simpel, namelijk naar draagkracht. En tot aan de bijdrage van onze regio aan de Foundation komt het neer op de individuele bijdragen van leden en belangstellenden. Het uitgangspunt is dus steeds: ik draag bij aan het inkomen van de gemeente, de regio (Gezamenlijke Kas en Toelagenkas) en aan de Foundation. Het is dus een bewustzijn dat jouw bijdrage een bijdrage is aan je eigen gemeente tot wereldwijd. Vanuit dat perspectief zou je dus je draagkracht kunnen bepalen.

De vraag die je soms voor jezelf stelt en de vraag die alle penningmeester stellen: kun je me een richtbedrag geven. Kennelijk hebben wij moeite om zelfstandig een bijdrage te bepalen.

Het maakt het dan heel interessant om in dat licht (ik heb een richtbedrag nodig) naar je eigen inkomen te kijken.

Over een deel van de besteding van je inkomen heb je nauwelijks zeggenschap, dat wordt alvast voor je bepaald en in sommige gevallen meteen geïnd. Dat is de eerste categorie: de belastingen (landelijk, gemeentelijk).

Een tweede categorie is de verplichting die je zelf aangaat, denk aan verzekeringen, huur, hypotheek, energiekosten etc. Daar kun je wellicht bepaalde besparingen realiseren, maar dat zullen nooit enorme bedragen zijn.

Een volgende categorie is levensonderhoud. Dat kun je ruimer opvatten, naast eten ook bijvoorbeeld uit eten of vakanties. We vragen niet voor niets ieder jaar een extra bijdrage voor de vakantie van de geestelijken. Hier kun je behoorlijk zelf in sturen.

Dan is er nog de categorie goed/leuk om te doen of te hebben, denk aan abonnementen op de krant, televisie, mobiel, internet of aanschaf van boeken, volgen van cursussen, hobby's of aanschaffingen voor het huishouden etc.

Dan komt er nog een categorie lidmaatschappen en goede doelen. Verenigingen als de antroposofische vereniging innen geld (weliswaar stellen ze verschillende categorieën van lidmaatschapsbijdragen voor). De goede doelen laten het (meestal) open, maar willen wel graag dat je minimaal hetzelfde bedrag betaalt als vorig jaar.

En dan komt de Christengemeenschap. Waar willen we die plaatsen bij de besteding van ons inkomen. Is het een goed doel? Met de meeste goede doelen hebben we maar een oppervlakkige verbinding, we weten vaak niet hoe het geld besteed wordt. Met de Christengemeenschap hebben we in principe een andere verbinding. We weten precies waarvoor het nodig is en waaraan het besteed wordt (we kunnen het in ieder geval weten want alle cijfers zijn bekend) en toch willen we een richtbedrag. Dat zou dus betekenen dat een ander onze bijdrage bepaalt. Dat is natuurlijk toch raar. We zijn lid geworden van

de Christengemeenschap en hebben dus een andere relatie dan tot een goed doel. De Christengemeenschap is ook geen vereniging of de belastingdienst, maar geeft ons alle vrijheid. Maar we weten wel dat zonder onze bijdrage het voortbestaan van de Christengemeenschap in gevaar komt.

Het zijn dus deze afwegingen, dat we verantwoordelijk willen zijn, dat we naar vermogen willen bijdragen, dat we een idee hebben wat onze gemeente nodig heeft of onze regio of wereldwijd, maar dat we het toch moeilijk vinden om onze bijdrage te bepalen of in een categorie van ons besteedbare inkomen te plaatsen. Aan de ene kant kun je zeggen ons ik zit in mijn portemonnee, maar dan bedoelen we ons ego of de emotie die geld soms oproept, aan de andere kant worstelen we kennelijk met onze vrijheid. We kunnen namelijk rustig besluiten om niets te betalen of een beetje, of de Christengemeenschap te beschouwen als een restpost. Er is niemand die ons er op aanspreekt. Vrijheid is dus een lastig ding.

Als ik nu de overwegingen persoonlijk maak, moet ik dus inderdaad afwegen waar de bijdrage van de Christengemeenschap nu thuis hoort, maar ik moet ook terdege afwegen wat ik met mijn inkomen doe. Ik kan zodanige uitgaven doen dat ik in alle categorieën in de problemen kom. Ik moet dus zelf een financieel bewustzijn ontwikkelen en een overzicht hebben. Ik ben in dat opzicht dus mijn eigen penningmeester. Het is dus wat raar als ik aan een andere penningmeester ga vragen: vertel jij mij nu eens wat ik zou moeten bijdragen.

Maar ik geef direct toe dat het niet eenvoudig is om bij elk financieel besluit of bij elke financiële uitgave de Christengemeenschap in gedachten te hebben. Toch zou de Christengemeenschap deze plaats wel moeten innemen. Dat althans vind ik zelf. Daarom heb ik ook goed gekeken wat mijn bijdrage zou kunnen zijn. En die moet dan ergens in de buurt komen van mijn levensonderhoud. We moeten immers ons niet alleen fysiek voeden, maar ook geestelijk. De consequentie van een dergelijke keus is dan wel dat soms de vakantie niet doorgaat. Gelukkig zijn we in de omstandigheid dat we op ons eigen erf prima vakantie kunnen houden.

Ik denk dus dat we onze eigen bijdrage kunnen vaststellen als we een goed beeld hebben van onze eigen financiën. Dat is natuurlijk ook wat penningmeesters vaak zeggen als ze het hebben over een jaarrekening of een begroting: het is echt niet moeilijker dan hoe je jouw eigen huishouding organiseert. Richtbedragen zijn dus eigenlijk overbodig. Penningmeesters weten heel goed wat de draagkracht van een gemeente is en het leidt alleen maar tot frustratie als steeds weer blijkt dat het richtbedrag veel hoger is. Dat geldt ook voor de richtbedragen in een financiële folder, want eigenlijk weet je zelf wel wat je kan en wil bijdragen. Het is een keuze in vrijheid, dat is wel het bijzondere er van. Je kunt niet als lid worden geroyeerd zoals bij een vereniging en er staat ook geen deurwaarder op de stoep, zoals bij de belasting.

Het vaststellen van je eigen bijdrage aan de Christengemeenschap helpt je ook om de waarde ervan in je eigen leven te bepalen. En ja, soms fluctueert dat. Ook dat ontwikkelt je bewustzijn.

Ellen Mac Gillavry:

Toen mij gevraagd werd om mijn overdenking bij het schenken aan de Christengemeenschap te delen kwamen er een aantal gebeurtenissen naar boven die mijn houding ten opzichte van geld aanzienlijk hebben beïnvloed en sterk bepalend zijn geworden voor mijn schenking aan de Christengemeenschap. Toen ik een jaar of 10 was, was mijn vader de directeur van een kleine dorpsbank. Hij sprak daar thuis weinig over en in mijn onwetendheid dacht ik dat hij in een soort van grote spaarpot werkte. Totdat ik een keer bij hem op kantoor mocht komen. Daar zat hij in een mooie kamer, alleen achter een groot, helemaal leeg bureau. Vooral dat laatste verbaasde mij zeer en voldeed totaal niet aan mijn beeld. Ik bevroeg hem daarover; het gaf mij de indruk alsof hij niets te doen had. Hij antwoordde mij daarop: "Toet" (zo noemde hij mij altijd) "Het gaat mij in eerste instantie niet om het geld; het gaat mij erom dat ik voor de mensen de beste weg vindt om hun geld goed en nuttig te besteden. Ik moet dus niet op kantoor zitten maar erop uit naar de mensen toe om van hen zelf te vernemen wat ik voor ze kan betekenen."

In 1993 ging ik in Camphill werken en daar werd me verteld dat ik schenkgeld zou krijgen en geen salaris. Hoezo schenkgeld en waarom dan wel..... Het antwoord dat ik kreeg was: Je werkt voor een ander en je wacht op wat je krijgt. Die kwam binnen bij mij. Vooral – je werkt voor een ander- . Het was een inslag. Hoewel ik het er best moeilijk mee heb gehad, besepte ik ook ineens dat ik rechtstreeks verantwoordelijk werd voor het leven en de ontwikkeling van mijn medemens. Daarmee werd bij mij het idee geboren dat geld meer is dan een uitgave-mogelijkheid, maar ook een middel tot ontwikkeling. Zowel voor jezelf als voor een ander alsook voor een gemeenschap.

Met deze achtergrond en leerschool sta ik nu in de Christengemeenschap. Een kerkgenootschap waar, in tegenstelling tot vele andere, een ontwikkeling gegaan kan worden. Een ontwikkeling die goud-geld waard is: De weg naar “Christus in mij”, in de ander en in ons als gemeenschap. Dat is het doel geworden van mijn schenking; niet alleen als dank en aanmoediging om de Christengemeenschap in stand te houden, niet alleen voor mijzelf, maar vooral ook voor de ander om zijn of haar ontwikkeling naar “Christus in mij” te kunnen gaan. Om een gemeenschap te kunnen vormen waar iedereen, individueel en toch gemeenschappelijk, zijn of haar aandeel inbrengt. Daar zijn Priesters voor nodig om ons te leiden en bij te staan, te voeden in onze ontwikkeling. Een gewijde, verstilte plek, onze kerk, om in alle in toewijding onze weg te vinden en te gaan. Ik schenk en bemerk wat er naar me toekomt. Dat hebben de hierboven beschreven ervaringen me, vaak met moeite, geleerd.

Tike Faas:

Mij werd gevraagd iets te zeggen over mijn bijdragen aan de kerk. Ik zie de kerk voor me in een beeld: mensen in een kring, die gezamenlijk het geheel van de kerk dragen. Met z'n allen dragen we de kerk, ieder naar eigen kunnen, praktisch of financieel. Het religieuze leven in de Christengemeenschap ervaar ik als een verrijking in mijn leven. Gelukkig is er het bestuur, dat actief de ontwikkeling van het leven in de kerk stimuleert en mogelijk maakt. De penningmeester, die een intensieve en lastige functie heeft, streeft voortdurend naar de middelen om, niet alleen voor ons, maar voor de Christengemeenschappen in Nederland de ontwikkeling van het religieuze leven in de kerk voor ons allemaal mogelijk te maken. De oproepen en de informatie die de penningmeester (nu Obe Bootsma) geeft, neem ik serieus door te reageren, schriftelijk(formulier invullen) of mondeling (praatje maken), zodat hij weet waar hij aan toe is. Het feit, dat de banken voor iedere transactie €0,12 rekenen, deed mij besluiten niet maandelijks, maar jaarlijks mijn bijdrage over te maken en zelf gedurende het jaar te sparen, in de hoop bij te dragen aan een gezonde kas. Ik ervaar het als bijzonder, dat een kring mensen gemeenschappelijk dit allemaal mogelijk maken en dat we zo'n mooie kerk hebben. *Ik moet er niet aan denken, dat de Lukaskerk er niet meer zou zijn. De kerk maakt rijker in plaats van armer!!*